

HISTORIE
OM ET EKTESKAP

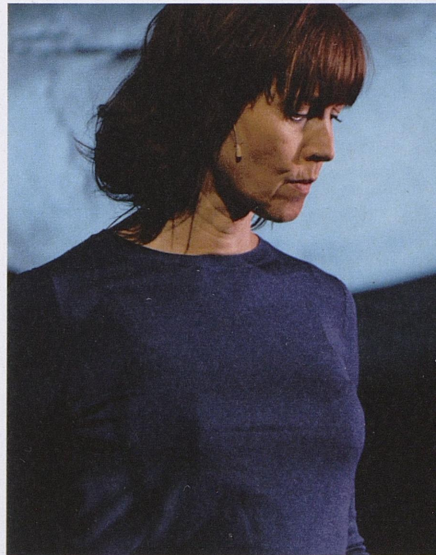
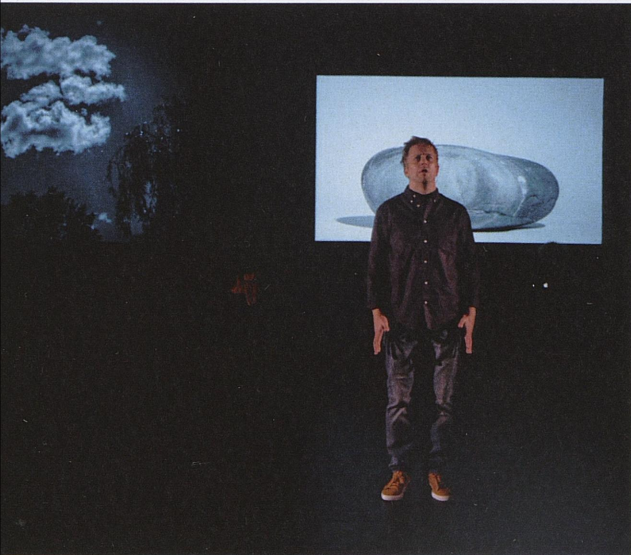
etter Geir Gulliksens roman

Dramatiske hendelser forbindes ofte med raske biljakter i tettbygde strøk eller dødelige pistolduell, mens det som beveger oss på innsiden ikke nødvendigvis har noe å gjøre med hvor fort eller risikofylt noe beveger seg rundt oss. Felles for begge scenarier er allikevel at noe dramatisk ikke har skjedd før noen har blitt forandret av det.

«Historie om et ekteskap» foregår i et tilsynelatende rolig og enkelt scenebilde. Men, selv om gestene er små og tilbakeholdne, er det liten tvil om at det som foregår inni menneskene vi møter, er svært dramatisk. Kanskje dødelig. Og kanskje er det akkurat det som gjør kjærligheten så vanskelig å håndtere. Vi håper at de storslåtte romantiske handlingene, de kraftfulle ordene - det tilsynelatende dramatiske - skal redde oss. Mens ofte er det de små ordene og blickene som forandrer alt.

Teatret har en unik mulighet til å teste og diskutere livene våre med en tilstedeværelse få andre kunstformer makter. Ekte hender, ekte øyne og ekte pust som krangler med alt det vakre og ubehagelige, og vi i publikum kan la oss forandre av det vi ser - om vi tør. Kanskje gjør det vondt, kanskje gjør det godt. Men, lar vi oss ikke være tilgjengelig for endring - så kan heller ingenting dramatisk skje.

Nils Petter Mørland, *teatersjef*

En tilsynelatende vellykket familie har raknet og mannen forsøker å forstå hva som egentlig skjedde. Geir Gulliksens roman retter et nådeløst blikk på motivene for kjærlighet og hva vi gjør med hverandre i nære relasjoner. Gulliksen lar mannen nærmest dytte sin elskede inn i armene på en annen mann. Teksten vender og vrir på kjærlighetens kompleksitet. Teksten våger. Derfor blir også mange opprørt av mannen i boken. At romanen har blitt trukket inn i debatten om virkelighetslitteratur er et trist paradoks. Romanen er nemlig, i motsetning til debatten, ikke moraliserende på noe vis. Og godt er det, for moralen er et lukket og dødt rom hvor ingen ny innsikt oppstår. Med sjelden presisjon holder Gulliksen et speil mot oss alle. Setninger som «For hva som helst kan alltid komme, hva som helst kan komme når som helst, og faktisk i alles liv.» Enkelt og begripelig setter Gulliksen ord på det vi fortrenger eller nekter å ta inn over oss. Kanskje helt til vi mister den vi elsker. «Den som blir forlatt blir hjelpeløst bundet til den som forlater» kan hvem som helst forstå rekkevidden av. Dermed evner Gulliksen å gi oss et språk for den følelsen som oppleves som så altomfattende og katastrofal. I psykologien sammenligner man krisen som oppstår når man bli forlatt med følelsene rundt et dødsfall. Det er, med andre ord, eksistensielt. Og om ikke ord leger, så er de i alle fall et redskap til å ta seg ut av kaos og Gulliksen avslutter romanen med like stor presisjon: «Hun minner seg selv om at det kommer til å gå over, alt sammen. Det er bare følelser. Riktig nok sterke følelser, voldsomme og altutslettende og forvirrende følelser for oss begge to, så sterke at en hel verden kan gå under på grunn av dem. Og likevel kommer de før eller siden til å forta seg, miste sin gyldighet og sakte slippe taket.»

Anders T. Andersen, *regissør*

Vi er så hjelpeløst henvist til hverandre i et moderne parforhold, rammene er blitt så skjøre. Det er lenge siden plikt, storfamilie og slekt holdt oss sammen. Kjærlighetens frivillighet er en velsignelse og et gode, samtidig er vi like avhengige av å høre til som mennesket alltid har vært, og vi er redde for de skremmende ordene: *Vi må snakke sammen*. Vi vil så gjerne at kjærligheten skal vare, at et ekteskap skal være sterkt og trygt, men skilsmissestatistikken sladrer om institusjonens sårbarhet. I Geir Gulliksens *Historie om et ekteskap* møter vi Timmy og Jon som har vært et par i nesten tjue år. Ekteskapet er varmt, fortrolig og sensuelt, et slikt forhold vi tenker burde klare seg gjennom kriser og prøvelser, et forhold vaksinert mot inntrengere og sammenbrudd. Så ryker det allikevel. Hvorfor? Forfatteren prakker ikke på oss svar, men det kan være noe her: Ekteparet åpner opp for kvinnens fascinasjon av en annen. Ektemannens skam ved tanken på å opptre som en «vanlig» mann, og å fremstå som et sjalu og ynkelig menneske, hindrer ham i å holde igjen når konen glir inn i førelskelsen. Han lar det skje, applauderer det – «dette må vi kunne tåle». Å dele den man elsker med en annen, i fantasien, kan være håndterbart, men å slippe den andre helt inn i det virkelige livet, er grenseløst dristig. Vi fanges lettere enn vi tror, og nettopp fordi vi kan være så svake i viljen, et lett bytte for begjær, smiger og følelsers flyktighet, trengs kanskje en gammeldags beskyttelse i det moderne. Et snev av tvang, respekt for sjalusiens funksjonalitet og en erkjennelse av at noen ganger må vi ikke slippe hverandre for langt ut. *Historie om et ekteskap* er en undersøkelse av hva kjærlighet tåler og hva som kan bidra til at et solid bånd trevles langsomt opp.

Sissel Gran, spesialist i klinisk psykologi

HISTORIE OM ET EKTESKAP
ETTER GEIR GULLIKSENS ROMAN

Dramatisering, regi og scenografi **Anders T. Andersen**

Skuespillere **Petronella Barker, Jonas Sjöqvist og Silje Storstein**

Musiker/arrangementer **Tuva Livsdatter Syvertsen**

Foto/videodesign **Per Maning**

Lysdesign **Thomas Evensen**

Kostymedesigner **Urd Maria Sørgaard**

Sminkør **Birgit Haugå**

Sufflør **Benedikte Sandberg**

*Historie om et ekteskap har urpremiere på Brageteatret 6. oktober 2017
og er produsert i samarbeid med Nationaltheatret*

Programfoto **Per Maning / Signe Fuglesteg Luksengard**

Grafisk design **folkstudio.no**

H I S T O
R I E O M
E T T E K T
E S K A P

SPILLEPLAN

7. okt Brageteatret, Union Scene
12. okt Multisalen, Asker kulturhus
14. okt Kongsberg Musikkteater
19. okt Storsalen, Hurum rådhus
20. okt Brageteatret, Union Scene
21. okt Brageteatret, Union Scene

27. okt Modum kulturhus, Vikersund
28. okt Rødberghallen, Nore og Uvdal
29. okt Ål kulturhus
4. nov Biorama, Holmestrand
5. nov Ringerike kultursenter, Hønefoss
6.–9. des Nationaltheatret, Oslo

 brageteatret

I SAMARBEID MED NATIONAL
THEATRET